

РЕШЕНИЕ

№ 2487

гр. София, 14.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 15.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **12457** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по жалбата на С. Д. К. от [населено място], чрез адв.М. М. от САК, срещу принудителна административна мярка „Принудително преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик“, приложена на 24.11.2021 г. по отношение на лек автомобил марка Ф. , рег.№ СА 30331РМ, паркиран в [населено място], [улица][жилищен адрес] спирка МГТ, от [фирма] С..

В жалбата се твърди, че наложената ПАМ е незаконосъобразен административен акт, поради издаването му в нарушение на материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения, както и в издаването му в противоречие с целта на закона. Навеждат се доводи, че мястото, от което принудително е преместен лекият автомобил, не е от изрично регламентирани в разпоредбата на чл.98 ЗДвП, освен това, със спирането на въпросното място, жалбоподателят счита, че не е възпрепятствал както пешеходците, така и движението на превозни средства. Твърди, че е спрял съобразно изискванията на чл. 94, ал.3 ЗДвП, която изрично позволява престой и паркиране на МПС в населените места, стига същите да са спрени възможно най-вдясно на платното за движение и успоредно на оста на пътя. Оспорва наличието на хипотезите, визирани в чл.171, т.5, б.”Б” от ЗДвП. Оспорва и компетентността на лицето, издало заповедта за прилагане на ПАМ, доколкото същото не притежава компетентност по смисъла на чл.168, ал.1 от ЗДвП. Твърди и нарушение на разпоредбата на чл.10 от Инструкцията за работа на лицата на

длъжност Инспектор контрол паркиране, т.к. следвало да бъдат изготвени най-малко четири снимки, доказващи мястото и вида на нарушението. Моли ПАМ да бъде отменена като незаконосъобразна. Претендира присъждане на разноски за осъществено процесуално представителство.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв.М., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, а наложената ПАМ-отменена. Излага подробни съображения, изложени и в жалбата. Претендира присъждане на разноски, за които представя списък по чл.80 ГПК

Ответната страна, С. М. К.-инспектор „Контрол паркиране” при ЦГМ ЕАД, с позивна №115, редовно призован, чрез процесуалния си представител, адв.Г., оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна. Поддържа съображенията, изложени в писмено становище. Претендира присъждане на разноски по списък.

Административен съд – София град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и приложенияте по делото доказателства, и след като провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК, намери за установено следното:

Със Заповед № СОА21-РД095-62/11.03.2021 г., на основание чл. 44, ал. 1, т. 1, т.7 и т.8 и ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМ/, във връзка с правомощията си по чл. 167, ал. 2 и чл. 168, ал. 1, чл. 171, т.5, б.а, б и г и чл.189, ал.1 от ЗДвП, Кметът на Столична община е определил [фирма] за служба за контрол по смисъла на чл.167, ал.2 от ЗДвП, а за административните органи, осъществяващи контрол чрез разпореждане на принудителни административни мерки, съгл. чл. 171, т.5, б.а, б и г от ЗДвП, съставяне на актове за установяване на административни нарушения, съгл. чл.189, ал.1 от ЗДвП и налагане на глоби с фиш, съгл. чл.186, ал.1 и ал.3 от ЗДвП –служители от службата за контрол на длъжност „инспектор, контрол на паркирането” и „контрольор автомобилен транспорт, той и инспектор”. В изпълнение на горепосочената заповед, със Заповед № РД-09-69/01.06.2021г. изпълнителния директор на [фирма] е определил списъка на длъжностните лица, сред които С. М. К.-инспектор „Контрол паркиране” при ЦГМ ЕАД, които да осъществяват ПАМ-принудително преместване, спрямо паркираните ППС в нарушение на ЗДвП и Наредбата за организация на движението на територията на СО /НОДТСО/ и налагат глоби с фиш и съставят АУАН при установяване на нарушение по ЗДвП и НОДТСО.

Предмет на обжалване в настоящото производство е приложената чрез индивидуален административен акт на длъжностно лице - С. М. К.-инспектор „Контрол паркиране” при ЦГМ ЕАД спрямо жалбоподателя ПАМ - принудително преместване на ППС, без знанието на собственика или упълномощения от него водач. ПАМ е наложена за това, че на 24.11.2021 г. около 11,20 ч. в [населено място], на ул „Свето преображение” [жилищен адрес] спирка МГТ жалбоподателят е паркирал лек автомобил марка "Ф.", с рег. [рег.номер на МПС] .

В хода на съдебното производство е разпитан в качеството на свидетел Н. Е. В. – работещ като оператор в ЦГМ. От показанията му се установява, че на 24.11.2021г. изпълнявал служебните си задължения, ведно с колегата си Г.. Посочва, че той попълва работния протокол, а колегата му прави снимковия материал. Установили, че автомобил Ф. с рег. [рег.номер на МПС] е паркиран на в района на автобусна спирка, след което поискали разрешение от инспектора да преместят неправилно паркирания автомобил. Посочва, че автобусът заобикалял колите, минавал през активната лента

на движение и спирал в нея, за да се качат пътниците.

С констативен протокол № 17635 /л.39/г. съставен от инспектор С. -М. К., е констатирано неправилно паркиране и е разпоредена принудителна административна мярка – принудително преместване на ППС, марка Ф., с рег. [рег.номер на МПС] , паркирано в нарушение на чл.98, ал.1, т.1 от ЗДвП на ул. Свето преображение [жилищен адрес] спирка МГТ в [населено място]. Нарушението и репатрирането на автомобила са удостоверени със снимки, приложени към административната преписка. На същата дата на жалбоподателя е съставен и връчен фиш № 176641, подписан от жалбоподателя, в който като нарушение е описано неправилно паркиране по чл 98, ал.2, т.3 от ЗДвП. Видно от отчет за принудително преместване ППС /л.42/ на 24.11.2021г. К. е получил автомобила си от Специализиран паркинг „Д. -1”.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства по делото представените с административната преписка писмени документи и снимков материал.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149, ал. 1 от АПК срок пред Административен съд - София град от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

От приложеният Констативен протокол /л.41/ се установява, че принудителната административна мярка е наложена за извършено паркиране в нарушение и с посочено правно основание - чл. 98, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

В ЗДвП е предвиден ред за налагането на ПАМ при извършването на нарушение на чл. 98, ал. 1 т. 1 от ЗДвП - в разпоредбата на чл. 171, ал.1, т. 5, б. "б. " от ЗДвП са посочени предпоставките за това, а именно: ППС е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението. Особеност при налагането на принудителната административна мярка при визираното нарушение е липсата на законово регламентирано изискване за писмена форма на волеизявлението на административния орган. Същото се извлича по аргумент от разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. Поради особения характер на този вид ПАМ, същата представлява властническо волеизявление на административен орган, изразено чрез действие, като мярката се налага от лице, служител на [фирма].

Съгласно приетите по делото Заповед № СОА21-РД095-62/11.03.2021г. на Кмета на Столична община и Заповед № РД-09-69/01.06.2021г. изпълнителния директор на [фирма], с която са определени държавните служители, които да издават актове за налагане на ПАМ, оспореният ПАМ е издаден от компетентен орган, поради което наведените в жалбата доводи в тази насока са неоснователни.

Съдът констатира, че е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което е довело и до нарушение на материалния закон.

С оспорената ПАМ, на 24.11.2021 г. е разпоредено принудително преместване на ППС Ф., с рег. [рег.номер на МПС] , паркирано в нарушение на чл. 98, ал. 1, т. 1 от ЗДвП

на ул/бул Свето преображение [жилищен адрес] спирка МГТ, [населено място]. Разпоредбата на чл. 98, ал. 1, т. 1 от ЗДвП забранява престой и паркиране на място, където превозното средство създава опасност или е пречка за движението или закрива от другите участници в движението пътен знак или сигнал.

Случаите, при които може да бъде приложена ПАМ „преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач“ са изрично регламентирани в чл.171, ал.1, т.5 ЗДвП, като в настоящия случай относима е хипотезата на чл.171 ал.1 т.1 б.Б от ЗДвП, съгласно която ПАМ може да се прилага в следните хипотези 1. когато превозното средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и 2. когато създава опасност или 3. прави невъзможно преминаването на другите участници в движението.

Разпоредбата на чл.171, ал.1, т.5, б.“б”, предл. второ от ЗДвП, е императивна и при наличие на визираните предпоставки, в условията на обвързана компетентност, административният орган налага предвидената по закон ПАМ, с цел осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административното нарушение.

Преценявайки законосъобразността на оспорения акт, съдът приема, че ответникът не е изпълнил доказателствената си задача по чл.170, ал.1 АПК да установи, че превозното средство е паркирано в нарушение на хипотезите на чл.171, ал.1, т.5 ЗДвП, т.е. че предвидените предпоставки за налагане на мярката са налице.

Видно от приобщените по делото писмени доказателства, не се установи към 24.11.2021г. на мястото, от което е принудително преместен автомобила на жалбоподателя, да е бил поставен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство. Не се установи, също така, включително и от приложения снимков материал, че превозното средство е създавало опасност или е правело невъзможно преминаването на другите участници в движението.

В констативния протокол (стр.41) е посочено, че автомобилът е паркиран на ул.Свето преображение [жилищен адрес] спирка МГТ – посочена е и нарушената разпоредба – чл.98, ал.1 т.1 ЗДвП, която, както бе посочено по-горе, забранява на водачите престоя и паркирането на място, където създава опасност или пречка за движението. От снимковия материал, приложен към административната преписка /стр.43-47/, ясно се вижда, че автомобилът е паркиран плътно в дясна лента по посока на движението, преди него, по посоката на движение, има паркирани още два автомобила и не създава опасност, не прави невъзможно преминаването на другите участници в движението. Видно е, че пътния участък, който представлява спирка на градски транспорт, е свободен и има достатъчно място, където да спрат превозни средства на градския транспорт. Ясно се вижда, че ако има предпоставки за опасност за слизащите и качващите се пътници в автобуса, това по-скоро е следствие от паркираните други два автомобила, пред процесния.

Съдът не кредитира в цялост показанията на свидетеля, доколкото от снимковият материал несъмнено се установява, че точно на спирката няма паркирани ППС и автобусът може да спре в близост до тротоара, за да слизат или се качват пътниците. Следователно, паркираният по видимия на снимките начин автомобил, не е в нарушение на чл.98 ал.1 т.1 от ЗДвП.

За пълнота на изложението, съдът посочва и следното: с глоба с фиш серия СО, № [ЕГН]/л.9/ на С. Д. К. е наложена глоба в размер на 50 лв. за неправилно паркиране с посочено правно основание чл.98, ал.2, т.3 от ЗДвП, чиято хипотеза забранява престоят и паркирането на спирките на превозните средства от редовните линии за обществен превоз на пътници. Това нарушение не кореспондира с нито една от хипотезите, посочени в чл.171, ал.1, т.5, б.б ЗДвП. Нарушението на правилата за движение, посочени в ЗДвП, не съставлява самостоятелно основание за налагане на ПАМ като процесната. Недопустимо и незаконосъобразно е прилагането на такава мярка на основание, което не е изрично уредено в закона, респ. при липса на всички нормативно установени за това предпоставки и условия.

С оглед на изложеното жалбата се явява основателна и оспорената принудителна административна мярка следва да бъде отменена.

Предвид изхода на спора и своевременно предявената претенция за присъждане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 4 от АПК на жалбоподателя се следва сумата от 600 лв., представляващо адвокатско възнаграждение.

Съдът констатира, че по делото не са представени доказателства за внесена държавна такса в размер на 10лв. от жалбоподателя по сметка на АССГ, поради което с настоящото решение следва да бъде осъден да я заплати.

Мотивиран от горното, Административен съд София град, Трето отделение бб състав
РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на С. Д. К. от [населено място], чрез адв.М. М. от САК, принудителна административна мярка „Принудително преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик“, приложена на 24.11.2021 г. по отношение на лек автомобил марка Ф. , рег.№ СА 30331РМ, паркиран в [населено място], [улица][жилищен адрес] спирка МГТ, от [фирма] С..

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати на С. Д. К., ЕГН [ЕГН], сумата от 600 /шестстотин/ лева, представляваща направени по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА С. Д. К., ЕГН [ЕГН] да заплати 10 /десет/ лева държавна такса по сметка на Административен съд София – град, в 7-дневен срок от съобщението, в който срок представи по делото и документ за заплащане на таксата.

Решението не подлежи на обжалване, съгласно чл.172 ал.5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: